

22192802-6	09/04/2010	מקור ראשון - כותרת	עמוד 4	3	13.23x16.21
אריה אבנרי ראש תנועת אום - 28150					

שתיקת העיתונות / אריאל כהנא

איך הפך אהוד לאתרוג

בכירי העיתונאים ידעו שראש ממשלה מושחת עומד להתמנות
אך מילאו פיהם מים

בניות, אבל לא זו העת לשבור את המומנטום. אולמרט הוא פיבוריט. אסור לגלות עליו כעת לציבור את האמת. מוטב שיהיה בישראל ראש ממשלה מושחת ובלבד שיהיה ראש ממשלה משלנו. העיתונות, זו שברית לא כתובה אמורה להיות כרוזה בינה ובין הציבור, מילאה פיה מים.

אני שואל אתכם בן כספית, איילה חסון, נחום ברנע – לא ידעתם? מדוע שתקתם? מדוע לא מילאתם את חובי תכם הבסיסית לדווח אמת לציבור? מדוע מעלתם ביעור הזה? אפילו אם נניח שלקיי מאורות מקצועי פקד את בכירי העיתונות הישראלית ודווקא מעללי של אולמרט, משום מה, נעלמו מעיניהם – גם אז לא נדרש היה מאמץ רב כדי להתגבר על פערי המידע.

עיתונאים אמנים ומוכרים, בראשם יואב יצחק ואריה אבנרי, פרסמו תחקירים מפורטים ומבססים על אולמרט האמיתי. החשיפות שלהם נאזו הן פרשיות אולמרט הדיוס. גם עיתון זה, אנג, תרם משהו למאמץ וגם האינטרנט רשף מידע אודות המועמד. כל שנדרש, אם כן, היה למחזר חר מרים של אחרים – פעולה שהתקשורת הישראלית מזמנת בה – ולמרוח את הכתורות בראש חוצות. מדוע לא עשתה זאת עיתונות המיינסטרים? אמנן אברמוביץ' הארסי, ריי ברקאי הפופולרי, שמעון שיפר ידע הכול – כולם נאלמו. כולם הפרו את חובתם היסודית לגלות לציבור את האמת. אתם הקוראים, חושדים מן הסתם, שאולמרט איר תרג בגלל שהפך את עורו מימני לשמאלני. זה נכון. אבל יש עוד סיבה להשתקה. אולמרט היה במשך שנים לא רק נהנתן שחי טוב, אלא גם מקור מידע יקר מפז. ומי, מי כבר יעז לצאת נגד מקור שיהיה בקרוב ראש ממשלת ישראל?

הימים ימי חורף תשס"ז. שבעות ספורים לפני הבחירות מתנתק מן העולם ראש הממשלה הפופולרי אריאל שרון. ממלא מקומו אהוד אולמרט הופך באופן אוטומטי לראש הממשלה בפועל ולמועמד מוביל לניצחון. מיהו אהוד אולמרט? מהן דרכיו ושיטותיו? מה מעניין אותו בחיים? כל מי שידע דבר או שניים על המערכת הפרטית בישראל מכיר את אורחותיו של אולמרט. התעשרות מהירה בדרכים נעלמות. טיסות אינסופיות לחו"ל. סיגרים משוברים ועטי יוקרה. נכסי נדל"ן מגוונים. ובקיצור, חיים טובים. מאוד טובים. מאיפה כל הכסף? כיצד זה מי שכל חייו הבוגרים נהנה לכאורה ממשכורת צנועה של נבחרי ציבור, מקיים חיי מותרות שכאלה?

החשדות סביב אולמרט ליוז את המערכת הפוליטית שלושה עשורים. בשנות ה-80, כשהיה חבר כנסת, קידם עניינים של גופים כלכליים בעודו עורך דין פעיל (לח"כים וחותר אז לעבוד בעבודה מקבילה). שמרעות עקשניות טענו שללוביזם ההוא היה תעדיף.

כשהיה ראש עיריית ירושלים בשנות ה-90 פשתה השחיתות במסודות הבירה, מלמעלה עד למטה. "בעיר הזו אי אפשר לקדם שום דבר בלי לשמן את המערכת", התלחששו אנשי עסקים ירושלמים, בכללם ישרי דוד ונקי כפיים. גם כשהיה אולמרט שר בממשלה דבק באותן שיטות, כפי שר חשף בדו"חות עקביים של מבקר המדינה.

הדברים הללו היו גלויים ודועים לכל. לפוליטיקאים. למערכת אכיפת החוק. לתקשורת. אף על פי כן כולם – או ליתר דיוק כמעט כולם – שתקו. המפץ הגדול של הפוליטיקה הישראלית, זה שנועד לשבור את הימין הישראלי, בדיוק בא לעולם. כתוצאה מהשבץ של שרון השתבשו אמנם התר